

ಸ್ವಚ್ಛ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಸಿಕ್ಸಿ ಕರ ಶ್ರಮದಾನ

ಸಮುದಾಯದ ಶ್ರಮದಿಂದ ತಲೆ ಎತ್ತಿದ ಧ್ವಜ ಸ್ತಂಭ

■ ಅನಿಲ್ ಗುಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ

ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ, ಕರ್ನಾಟಕ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಶಾಲೆ ನಾಗವಲ್ಲಿ, ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ

ಆಗ ತಾನೇ ಎಳೆ ಬಿಸಿಲಿನ ಕಿರಣಗಳು ಮೂಡುತ್ತಿದೆ. ಎಂದಿನಂತೆ ಎಚ್ಚಿತ್ತ ಮಗಳು ಆದ್ಯ, ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿನ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತಾ 'ಅಮ್ಮ, ಇವತ್ತು ಫಸ್ಟ್ ಪೀರಿಯಡ್ ಪಿ.ಇ. ಇದೆ' ಎಂದು ಹರ್ಷಭರಿತಳಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದಳು. ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿರಾಸೆ ಮೂಡಿಸಿತ್ತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪೂರ್ತಿ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ, 'ಅಪ್ಪ ನಾನು ನಾಳೆಯ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿ ನೋಡಿದೆ. ಇವತ್ತು ಪೀರಿಯಡ್ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಸಪ್ತ ಮೊಗದಲ್ಲೇ ಅಮ್ಮನ ಕಡೆ ನಡೆದಳು. ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಮಗಳ ಆ ನೋವು, ನನ್ನನ್ನು ತುಂಬಾ ಕಾಡಿತು. ನಲಿಯುತ್ತ ಕಲಿತ ನಾವೆಲ್ಲ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ನಲಿ-ಕಲಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ನನ್ನ ಮಗಳೊಬ್ಬಳ ಮನದ ಮಾತಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಿಡಿಯುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಆಕೆ, 'ಅಪ್ಪ, ನಂಗೆ ಶನಿವಾರ ಅಂದ್ರೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ಅವತ್ತು ನಾನು ರಜೆ ಹಾಕಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕು, ಅವತ್ತು ಯೋಗ ಮಾಡಿಸ್ತಾರೆ, ಜಾಸ್ತಿ ಆಟ ಆಡಿಸ್ತಾರೆ. ಪಿಇ ಮಾಸ್ತು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇರ್ತಾರೆ' ಎಂದಳು. ಈ ಎರಡು ಘಟನೆಗಳು ನನ್ನ ಎದೆಗೆ ನೇರವಾಗಿ ನಾಟಿದವು.

ಈ ಪುಟಾಣಿ ಮಕ್ಕಳ ನೋವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕು. ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆಟವೂ ಇರಬೇಕು. ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮುಖಗಳಿದ್ದಂತೆ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಇದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕ ಭಾವ ಮೂಡಿಸಿತು. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾನೊಬ್ಬ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಆಡುತ್ತಲೇ ಬೆಳೆದ ನಾನು ಆಟದ ಮೇವ್ವೇ ಆದದ್ದು ಹೆಮ್ಮೆ, ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಕಾಸ, ಪಾಠಕ್ಕಿಂತ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು. ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಏಕಾಗ್ರತೆ, ನಾಯಕತ್ವ ಗುಣ, ಗುರಿ-ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಮೈದಾನವೇ ವೇದಿಕೆ. ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುವಷ್ಟು ಮನೋರಂಜನೆ, ಆರೋಗ್ಯ, ಜನಪ್ರಿಯತೆ, ಗೌರವ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಹಳ್ಳಿಮಕ್ಕಳು ಮರೆತ ಗೋಲಿಯಾಟದ ಕಲಿಕೆ

ರಾಮನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕು-ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕ್ಯಾಸಾಪುರ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯ ಸ್ಮರಣೀಯ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು. 2012ರಲ್ಲಿ ನಾನಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡದ ಮೆರುಗು ಬಂದಿತ್ತು. ಹಚ್ಚಹಸಿರಿನ ಮೈದಾನದ ಎದುರಿಗೆ ತುಂಬಿ ನಿಂತಿರುವ ಕೆರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಇದ್ದದ್ದು ಧ್ವಜಸ್ತಂಭ ಒಂದೇ. ಜನವರಿ 26ಕ್ಕೆ ಎರಡು ದಿನ ಉಳಿದಿದೆ. ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅಂದು ಸಂಜೆ ಸಭೆ ನಡೆಯಿತು. ಗುದ್ದಲಿ, ಪಿಪಾಸಿ ಹಿಡಿದ ಗಂಡುಹುಡುಗರು ತಡಮಾಡದೆ ಮಣ್ಣು ಅಗೆದು ಪಾಯ ತೋಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಕಚ್ಚಾ ಸ್ವರೂಪ ನೀಡಿ ರಾತ್ರಿ 9ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಮನೆ ತಲುಪಿದ್ದಾಯಿತು. ಮರುದಿನ ಗಾರೆ ಕುಶಲಕರ್ಮಿಯನ್ನು ಕರೆತಂದು ಸಿಮೆಂಟಿನಿಂದ ಚಂದಗೊಳಿಸಿ ಬಣ್ಣ ಅಲಂಕಾರದ ವಿನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಅಂತಿಮ ರೂಪ ನೀಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮಸ್ವರೂ ಸಹಾಯಹಸ್ತ ಚಾಚಿದ್ದರು. ಜಲ್ಲಿ, ಕಬ್ಬಿಣ, ಸಿಮೆಂಟ್ ಹೀಗೆ ಅಗತ್ಯ ಪರಿಕರವನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ನೀಡಿದರು. ಊರಿನಿಂದ ಕೊಂಚ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಾಲೆಗೆ ಲಾಟೀನು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಊಟ ತಂದವರು ಎಸ್.ಡಿ.ಎಂ.ಸಿ. ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಎನ್ನುವುದು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ಸಾರು ಮುದ್ದೆ ನುಂಗಿ ಖಾಲಿಯಾದ ತಟ್ಟೆ ತಡಕಿದಾಗ ರಾತ್ರಿ 12 ಆಗಿತ್ತು. 26ರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮೂರು ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಬಾನತ್ತರದ ಕಂಬದಲ್ಲಿ ತ್ರಿವರ್ಣ ಧ್ವಜ ಹಾರಿಸಿ ಗಣರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಸಂಭ್ರಮದ ಸಿಹಿ ಹಂಚಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ಹಸುರು ಹಸುರು.

ಧ್ವಜಸ್ತಂಭದ ಕಲಿಕೆ